

ԻՄ ԻՂՁԸ

Եւ սրտումս մի իղձ ծնուեց,
Մի իղձ սիրուն ու պայծառ.
Եւ կրժքումս մի կայծ ծնուեց,
Կայծ հրաշէկ գիւրավառ:

Ես ցանկացայ դորժ դարձնել
Այդ սուրբ իղձը պաշտելի,
Ես ցանկացայ լուսի փոխել
Փայլիլոդ կայծն իմ սրտի:

Անսիրտ մարդիկ սպանեցին
Նորածին իղձս սրտիս մէջ,
Կոպիտ ձեռքով կայծն հանգցրին.
Կրժքիս դագրեց ել և էջ:

Դեռ գ

ԽԱՉԱՏՈՒՐ ԱՐՈՎԵԱՆ

VI

Արովեանի վէպի առաջին գլխի բովանդակութիւնը պատմելուց յետոյ այժմ անցնենք երկրորդ գլխին: Սա սկսուում է Երեանի բերդի կլասիկ նկարագրութիւնով, որին հետեւում է Արարատեան դաշտի ամառուայ իրիկ-նադէմի նկարագիրը. վերջինս Արովեանի գոյի տակից ելած հատուածներից ամենաընտիրն է: Ապա հեղինակը ընթերցողին հանդիսատես է դարձնում Երեանի թուրքերի մահառլամի սուգին, որի առթիւ էջմիածնի պատուիրակները նուէրներ են բերում Սարգարին: Այդ օրը երեկոյեան